

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Barbary Pořízkové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **E. B.**, zast. JUDr. Danielem Honzíkem, advokátem se sídlem Londýnská 674/55, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Metrostav Vackov, a. s.**, se sídlem Zenklova 2245/29, Praha 8, **II) hlavní město Praha**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, zast. Mgr. Jakubem Kotrbou, advokátem se sídlem Těšnov 1059/1, Praha 1, **III) Městská část Praha 10**, se sídlem Vršovická 68/1429, Praha 10, **IV) Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost**, se sídlem Sokolovská 217/42, Praha 9, **V) Pražské služby, a. s.**, se sídlem Pod Šancemi 444/1, Praha 9, zast. Mgr. Martinem Řandou, LL.M., advokátem se sídlem Truhlářská 1104/13, Praha 1 – Nové Město, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 5. 2014, čj. 4006/2014-MZE-12142, sp. zn. 19PV4025/2014-12142, a ze dne 9. 5. 2014, čj. 84216/2013-MZE-12142, sp. zn. 19PV4023/2014-12142, v řízení o kasačních stížnostech žalovaného a osob zúčastněných na řízení II), IV) a V) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2015, čj. 3 A 75/2014 – 182, o návrzích na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem,

t a k t o :

Kasačním stížnostem **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanými kasačními stížnostmi se žalovaný a osoby zúčastněné na řízení II), IV) a V) /dále jen „stěžovatelé“/ domáhají zrušení shora uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zrušena rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2014, čj. 4006/2014-MZE-12142, sp. zn. 19PV4025/2014-12142, a ze dne 9. 5. 2014, čj. 84216/2013-MZE-12142, sp. zn. 19PV4023/2014-12142 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Žalovaný uvedenými rozhodnutími zamítl odvolání stěžovatelky proti rozhodnutím Státního pozemkového úřadu, jimiž byla ve zkráceném přezkumném řízení zrušena rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha přiznávající stěžovateli vlastnické právo k blíže specifikovaným pozemkům v katastrálním území Praha Žižkov a Strašnice dle § 9 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění účinném pro projednávanou věc.

[2] Stěžovatelé požádali o přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem. Z odůvodnění těchto návrhů vyplývá, že právní mocí napadeného rozsudku městského soudu byla rozhodnutí žalovaného zrušena a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Žalovaný je tedy povinen vydat nové rozhodnutí. V této věci však již před právní mocí rozhodnutí městského soudu vydal rozhodnutí a to rozhodnutí ze dne 20. 8. 2014, čj. PU 721-2/2014 a čj. PU 1112-2/2014, jimiž žalobkyni nevydal požadované pozemky a nepřiznal jí ani náhradu. V případě výkonu napadeného rozsudku by nastala situace, kdy by vedle sebe existovala dvě správní rozhodnutí, přičemž tato situace je existujícími právními instituty prakticky neřešitelná. V této situaci spatřují stěžovatelé nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám, a proto navrhuji přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem. Žalovaný navíc uvedl, že v důsledku uvedené situace hrozí České republice a osobám zúčastněným na řízení značné majetkové škody a další soudní spory.

[3] Podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Pro posouzení návrhu se přiměřeně použije ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., podle něhož soud přizná kasační stížnosti odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel, který se domáhá přiznání odkladného účinku, nese břemeno tvrzení a je povinen jím tvrzené skutečnosti přiměřeně doložit.

[4] Na úvod je vhodné poznamenat, že odkladný účinek představuje mimořádný institut, na jehož základě je možné prolomit právní účinky pravomocného rozhodnutí, které je až do doby jeho případného zrušení potřeba považovat za zákonné a věcně správné. Přiznání odkladného účinku tak bude zpravidla vyhrazeno ojedinělým případům (obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, čj. 7 A 115/2002 – 67, dostupné na www.nssoud.cz, stejně jako veškerá dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu). Institutem odkladného účinku má být docíleno toho, aby v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bylo možné pozastavit vykonatelnost či jiné právní následky přezkoumávaného správního rozhodnutí. V určitých případech, kdy může stěžovateli na základě správního rozhodnutí vzniknout újma, tak mohou být důsledky správního rozhodování suspendovány. Nemůže se však jednat o jakoukoli či běžnou újmu, ale o újmu, která nabývá určité míry intenzity a výjimečnosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 – 96).

[5] Při posuzování návrhů stěžovatelů na přiznání odkladného účinku jejich kasačním stížnostem zohlednil Nejvyšší správní soud názor vyslovený v usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014 – 58, podle něhož „[h]rozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.“ Jedná se sice nesporně o negativní jev, nicméně ani tato obtížně řešitelná procesní situace není bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu a nemůže pro stěžovatele v projednávané věci bez dalšího představovat újmu dosahující intenzity požadované pro přiznání odkladného účinku jejich kasačním stížnostem. Při posuzování této otázky není relevantní ani to, z jakých důvodů došlo ke zrušení správního rozhodnutí.

Žádný ze stěžovatelů neuvedl důvody nad rámec uvedeného, které by odůvodňovaly přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem. Ve vztahu k důvodům pro přiznání odkladného účinku uplatněným žalovaným zdejší soud dodává, že v projednávané věci je předmětem sporu nikoli otázka vlastnického práva žalobkyně, resp. jejích restitučních nároků, ale zákonnost přezkumného řízení. Případná hrozba dalších soudních řízení, či sporů o náhradu škody, není sama o sobě důvodem, na jehož základě by bylo možné přiznat odkladný účinek kasační stížnosti. V projednávané věci však není zřejmé, z čeho žalovaný dovozuje nebezpečí sporů či soudních řízení v důsledku obživení původně a nově vydaných rozhodnutí, neboť podle všech těchto rozhodnutí nejsou žalobkyni vydány jí žádané nemovitosti.

[6] Pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podané žalovaným správním orgánem musí být naplněny skutečně mimořádné podmínky tak, jak je rozvinul rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/206 – 49, tj. případy, kde respektování soudního rozhodnutí by mohlo způsobit závažné důsledky (vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod.).

[7] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené skutečnosti neshledal důvody, na jejichž základě stěžovatelé žádali o přiznání odkladného účinku, dostatečnými pro přiznání odkladného účinku jejich kasačním stížnostem ve smyslu ustanovení § 73 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto návrhům stěžovatelů na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. ledna 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu